

בעניין שבין:

איתמר בן גביר ת.ז. 038678793

מרחוב הלל 24, ירושלים
טל. 02-6459003, פקס. 02-6459010

להלן – "התובע"

- נגד -

1. ניצן דואניס ת.ז.

ימ"ק - מרחב דוד, משטרת ירושלים

2. הווקף האיסלמי האמולני

הר הבית
טל. 02-6263776

3. משטרת ישראל – מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות המדינה
מחוז ירושלים מח' אזרחית
מרחוב מח"ל 7, ירושלים
טל. 02-5419532, פקס. 02-5419581

להלן – "הנתבעים"

הזמנה לדין

אל: הנתבעת 3. משטרת ישראל – מדינת ישראל:

הואיל והתובע הגיש לבית המשפט השלום בירושלים תובענה נגדך כמפורט בכתב התביעה המצורף בזה, הנך מוזמן/ת להגיש כתב הגנה תוך 30 יום מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

אם לא תעשה/י כן, יהא לתובעים הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

יום _____

19539-10-15

בט"ד

בבית משפט השלום בירושלים

ת.א. 15/

בעניין שבין:

איתמר בן גביר ת.ז. 038678793

מרחוב הלל 24, ירושלים
טל. 02-6459003, פקס. 02-6459010

להלן – "התובע"

- נגד -

1. ניצן דואניס ת.ז.

ימ"ק- מרחב דוד, משטרת ירושלים

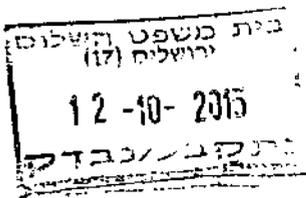
2. הווקף המוסלמי

הר הבית
טל. 02-6263776

3. משטרת ישראל – מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות המדינה
מחוז ירושלים מח' אזרחית
מרחוב מח"ל 7, ירושלים
טל. 02-5419532, פקס. 02-5419581

להלן – "הנתבעים"

מהות התביעה: נזיקית, חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981.
סכום התביעה: 120,000 ₪ (מאה ועשרים אלף שקלים חדשים).

כתב תביעה

פתח דבר:

1. למיטב זכרוני, כאשר נחקק סעיף 11א לפקודת סדרי השילטון והמשפט בשנת 1967, אשר החיל את החוק הישראלי על מזרח ירושלים, לא נקבעה כל הבדלה בין החלקים השונים של מזרח ירושלים. גם כאשר הכנסת – כרשות מכוננת, חוקקה את חוק יסוד: ירושלים בירת ישראל, לא נקבע שום הבדל בין מערב העיר למזרחה, ובתוך מזרח העיר - בין העיר העתיקה לבין מה שמחוצה לה. לא למותר לציין, כי כאשר ערגו היהודים במשך אלפי שנים, באמרו: "בשנה הבאה בירושלים הבנויה", התכוונו כולם לשטח שבין החומות ולא לשטחים האחרים, שכן כידוע, הבניה הראשונה מחוץ לחומות באזור נחלת שבעה וימין משה, הייתה רק לפני קצת יותר ממאה שנים. אם הבנתי נכון את מר פלאח (נציג משטרת ישראל – א.ב.ג.), במציאות היום יש חשש להתפרצות או שהמצב "נפיץ" כלשונו. אף אם נכון הדבר, הרי שמוטלת חובה על המשטרה לדאוג לכך שזכויות אדם, כולל זכות הגישה וחופש התנועה, יובטחו באזור נפיץ זה. מכאן שמדיניות המשטרה, אם אכן

היא כזו, אינה מתיישבת עם הדין במדינת ישראל (עמ"י 36283-09-13 פלונית נ' מדינת ישראל – מחוז ירושלים).

הצדדים:

2. התובע הינו פעיל למען עם ישראל וארץ ישראל, עורך דין במקצועו, החרד מאוד לפגיעה בזכויות האזרח במדינהולתופעות הגזענות והאפליה בחברה הישראלית.
3. הנתבע 1, הינו השוטר שעיכב את התובע בניגוד לחוק, והינו שלוחה של הנתבעת 3.
4. הנתבע 2, הינוארגון המצפצף על חוקי מדינת ישראל(להלן – "הווקף").אף על פי שמתחם הר הבית נמצא תחת ריבונות ישראלית לכל דבר ועניין,החליטו בווקף להעסיק "שומרים"המונחים ל"היצמד" לכל יהודי או קבוצת יהודים הנכנסים למתחם הר הבית עד ליציאתם ממנו, תוך הפרת חוקי מדינת ישראל החלים על המתחם, כפי שיבואר עוד בהמשך.
5. הנתבעת 3, הינה בבחינת הזרוע הארוכה של מדינת ישראל. בין יתר סמכויותיה פועלת לתפוס עבריינים, למנוע ביצוע עבירות שונות ולהקפיד על כל תג ותג מהוראות החוק. כמו כן, הינה האחראית על הכניסה להר הבית ועל שמירת הסדר הציבוריבו.
6. התובע שומר לעצמו את הזכות להוסיף את שמות עובדי הווקף, שביצעו את המעקב אחריו ופרטיהם ידועים הן לנתבע 2 והן לנתבעת 3.

רקע עובדתי:

7. ביום י"ז בתשרי ה'תשע"ו (ה-30.9.2015 למניינם)– חול המועד סוכות, הגיע התובע לשער הכניסה למתחם הר הבית (להלן – "הר הבית/המתחם") במטרה לפקוד את המקום הקדוש ביותר לעם היהודי, בחג שבו הייתה מצווה לעלות אליו לרגל בימי בית המקדש.
8. לצערו של התובע, הר הבית פתוח למבקרים יהודים ותיירים רק בזמנים מסוימים, והם: 00:30-11:00 ו 7:30 – 14:30-13:30, בעוד המוסלמים רשאים לעלות להר הבית בכל עת שיחפצו.
9. ביום האירוע הגיע התובע לשער הכניסה להר הבית בשעות הבוקר ולתדהמתו הבחין בתור ארוך מאוד של מבקרים יהודים, ביניהם קשישים נשים וילדים, כאשר חלקם ממתנינים להיכנס למתחםעוד מהשעה 7:30. התובע, אשר המתין בעצמו בתור **משך כשעה וחצי** כמו חלק גדול מהמבקרים, ביקש להבין מדוע התור לא מתקדם וניגש לעמדת הבידוק על מנת לברר את סיבת העיכוב.
10. לא זו אף זו, בהגיעו לעמדת הבידוק, הבחין התובע בכך שבמקביל לתור הארוך שהשתרר בכניסה, **תיירים בעלי דרכון זר הורשו לעקוף את התור הארוך ונכנסו ישירות לעמדת הבידוק**, ומשם תוך דקות ספורות הורשו להיכנס להר הבית,

פריווילגיה שלא ניתנה למבקרים יהודים שהיו צריכים לעמוד בתור משך שעות כאמור.

11. בעמדת הבידוק, פנה התובע למאבטח חברת השמירה שהיה במקום וביקש לדעת מדוע התור לא מתקדם, אולם למרבה התדהמה נתקל התובע בתגובה יהירה מצד המאבטח, עת החל לזמזם לעצמו תוך התעלמות מוחלטת מבקשתו של התובע. התובע שב וביקש לדעת מדוע מונהגת על ידי הנתבעת 3 אפליה גזענית כאשר תיירים בעלי דרכון זר מורשים לעקוף את התור בחופשיות, בעוד המבקרים היהודים ממתינים שעות בתור, אולם המאבטח המשיך לזמזם ולהתעלם מהתובע. לאור התנהגותו היהירה של המאבטח, ביקש התובע מהמאבטח לקרוא לקצין משטרה למקום, אולם זה סירב לקרוא לקצין. התובע ביקש לקבל את פרטיו של המאבטח וזה המשיך לזמזם ולאחר מכן התעלם לחלוטין מהתובע.

12. כעבור מספר דקות הגיע לעמדת הבידוק שוטר העונה לשם מוטי גבאי (להלן – "מוטי") - שוטר המוצב בעמדת הבידוק בכניסה להר הבית באופן קבוע. התובע ביקש ממוטי שיסביר לו מה הסיבה לכך שהוא ממתין בתור כבר שעה וחצי ביחד עם עוד 70-80 מבקרים יהודים (שחלקם כאמור המתינו עוד לפני כן). מוטי לא סיפק לתובע הסבר לעיכוב והתובע ביקש, שוב, לקרוא לקצין משטרה למקום. לאחר דין ודברים ביקש מוטי, דרך מכשיר הקשר, לקרוא לקצין למקום.

13. סמוך מאוד לאחר בקשתו של מוטי לקרוא לקצין בקשר, עברו מוטי ושוטר נוסף ליד התובע כאשר ממכשיר הקשר בקע קול רועם (ככל הנראה הקצין שהתבקש להגיע) וצורח בזלזול: "מי זה הבן גביר הזה? אל תדברו איתו, שילך למח"ש, אל תעשו לו חשבון" ואף אמר קללה גסה (!).

14. ואכן, קצין משטרה לא הגיע למקום, אולם בסופו של דבר, זמן קצר לאחר תלונות התובע, החלה המשטרה להכניס קבוצות גדולות יותר של מבקרים יהודים, ובאחת מהן נכנס גם התובע להר הבית.

15. מיד עם כניסת קבוצת המבקרים בה היה התובע להר הבית, ניגשו לעברם עובדי הנתבע 2 - הווקף, ופשוט נצמדו למבקרים בניגוד לרצונם כמובן (כפי שקורה לכל קבוצת מבקרים יהודים המגיעה להר הבית באופן קבוע) ועקבו אחריהם מרגע הכניסה, תוך הטרדת התובע בפרט ויתר המבקרים היהודים בכלל, וזאת ללא כל סמכות חוקית ותוך הפרה בוטה של חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – "חוק הגנת הפרטיות").

16. כאן חשוב להדגיש, כי לוווקף האסלמי אין כל סמכות חוקית להנחות את עובדיו להיצמד ולעקוב אחר קבוצות מבקרים יהודים בהר הבית, פעולה המהווה, ללא כל ספק, הטרדה, פעולת בילוש והתחקות אסורה.

17. יש לציין, כי שוטרי משטרת ישראל המוצבים בהר הבית הם המוסמכים לשמור על השקט והסדר במקום ולא אף ארגון אחר ובטח לא הווקף האסלמי ועובדיו. נזכיר ונדגיש: הר הבית, כאמור, נמצא תחת ריבונות ישראלית וחוקי מדינת ישראל חלים במקום לכל דבר ועניין, לרבות חוק הגנת הפרטיות כנ"ל.

18. לנוכח פעולת עובדי הווקף המטרידה כאמור, ביקש התובע משוטרי משטרת ישראל, אשר ליוו את קבוצת המבקרים היהודים בה היה, להורות לעובדי הווקף להתרחק מהקבוצה, תוך ציון העובדה שיש בכך הפרה של תוק הגנת הפרטיות.

19. לפתע נשמעו ברקע קריאות "אללה ואכבר" מצד עובדי הוואקף או מי מטעמם, ובתגובה לכך קרא התובע "עם ישראל חי".

20. בצעד מדהים, מיד לאחר אמירתו של התובע, הנחו אנשי הנתבע 2 - עובדי הווקף, להרחיק את התובע מהמקום, והשוטרים למרבה התדהמה אף מילאו אחר "הוראה" זו - הקצין ניצן דואניס (הנתבע 1), הגדיל לעשות ואף עיכב את התובע על אף שלא הייתה שום עילה חוקית לעיכוב כפי שיפורט להלן, ובכך למעשה ביצע עיכוב בלתי חוקי.

21. ויודגש - למשמע קריאות "אללה ואכבר" לא ננקטה שום פעולה כנגד הקוראים (!) דבר המהווה סממן נוסף לגזענות ולאפליה הנוהגת כלפי יהודים בהר הבית.

22. יצויין, כי העובדות המתוארות בסעיפים 14-19 תועדו בסרט ווידאו, המצ"ב כנספח "א".

23. התובע נלקח לתחנת המשטרה דוד - בית אליהו, שם נחקר ומסר גרסתו המלאה לאירוע. בתום למעלה משלוש שעות עיכוב שוחרר התובע לביתו, וזאת רק לאחר שקיבל הזמנה לדיון בבית משפט השלום בירושלים למחרת, ביום 1.10.2015, ואף הוחתם על הרחקה מהמתחם עד למועד הדיון.

24. הדיון נקבע בעקבות בקשת הנתבעת 3 מביהמ"ש למתן צו הרחקה כנגד התובע מהר הבית למשך 15 ימים, וזאת לאחר שנחשד, לטענתה, בעבירת התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. מצ"ב הזמנה לבית המשפט בירושלים מיום 30.9.2015 כנספח "ב".

25. הדיון נערך במועדו כנ"ל, בפני כבוד סגן נשיא בית משפט השלום בירושלים מנחם הכהן. בתום הדיון ולאחר שמיעת טענות הצדדים, דחה כבוד השופט את בקשת הנתבעת 3, וקבע כי הוא אינו סבור כי באמירת התובע "עם ישראל חי" בהר הבית ביצע התובע פעולה מובהקת העולה כדי הפרת סדר ציבורי, ואין כל ראייה לכאורית להפרעה לפעולות הבידוק. מצ"ב פרוטוקול הדיון כנספח "ג".

26. חשוב מאוד להדגיש, כי קביעת כב' סגן הנשיא הכהן, ניתנה לאחר שצפה בסרט המתעד את האירוע, המצ"ב כנספח "א" לעיל.

הזווית המשפטית:

א. הפרת חוק איסור הפליה

27. התובע יטען, כי מעובדות המקרה המתוארות לעיל, עולה בבירור כי במעשיה הפרה הנתבעת 3 את חוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור

ומקומות ציבוריים, תשס"א-2000 (להלן – "חוק איסור הפליה"), כפי שיבואר להלן.

28. סעיף 3(א) לחוק איסור הפליה קובע, כי מי שעיסוקו בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה במתן הכניסה למקום ציבורי או במתן השירות במקום ציבורי, בין היתר, **מחמת דת או קבוצה דתית**.

29. אין חולק כי הר הבית, כמו גם הכניסה אליו, הינו "מקום ציבורי" כהגדרתו בסעיף 2 לחוק איסור הפליה, המספק, בין היתר, אף שירותי תיירות.

30. התובע יטען, כי הנתבעת 3 – האחראית על הפעלת מתחם הר הבית והכניסה אליו, עיכבה כניסת מבקרים יהודים להר הבית, **מחמת היותם יהודים בלבד**. ראייה לכך, היא שתיירים בעלי דרכון זר הורשו לעקוף את התור לכיכר בחופשיות וכניסתם להר הבית התאפשרה ללא כל עיכוב.

31. לטענת התובע, עובדה זו מהווה חזקה, כי הנתבעת 3 הפרה את חוק איסור הפליה, כאמור, ועל ביהמ"ש להפעיל סמכותו, הקבועה בסעיף 5(ב) לחוק, ולחייב את הנתבעת 3 בתשלום פיצוי בגובה 50,000 ₪ לתובע, בגין עוולת הנתבעת 3, ללא הוכחת נזק.

32. לחלופין יטען התובע, כיבמעשים המפורטים לעיל עוולו הנתבעים 1 ו-3 כלפיו בעוולת הרשלנות (ע"פ סעיף 35 לפקודת הנזיקין { נוסח חדש }) (להלן: "פקודת הנזיקין") וזאת כאשר עשו מעשים שאדם סביר ונבון לא היה עושה בנסיבות העניין.

ב. הפרת חוק הגנת הפרטיות

33. התובע יטען, כי מעובדות המקרה המתוארות לעיל, עולה בבירור כי במעשי עובדיו הפר הנתבע 2 את חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן – "חוק הגנת הפרטיות"), כפי שיבואר להלן.

34. על פי סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, פגיעה בפרטיות הינה, בין היתר, בילוש או התחקות אחרי אדם, העלולים להטרידו, או הטרדה אחרת.

35. התובע יטען, כי במעשי עובדי הנתבע 2, אשרנצמדו אליו ואל קבוצת היהודים עמם נכנס להר הבית ועקבו אחריהם - **פעולה המהווה כאמור, ללא כל ספק, הטרדה, פעולת בילוש והתחקות אסורה, הפרו את הוראות החוק ופגעו בפרטיותו**.

36. לפיכך, יטען התובע, כי על ביהמ"ש להפעיל סמכותו, הקבועה בסעיף 29א(ב)(1) לחוק, ולחייב את הנתבע 2 בתשלום פיצוי בגובה 50,000 ₪ לתובע, בגין עוולת הנתבע 2, ללא הוכחת נזק.

ג. עיכוב בלתי חוקי

37. מעובדות המקרה המתוארות לעיל, עולה בבירור כי עיכובו של התובע על ידי הנתבע 1 - שלוחה של הנתבעת 3, היה לשווא תוך הפרה בוטה של הוראות החוק והפרת זכויותיו הבסיסיות של התובע, כפי שיפורט להלן.

38. תחילה יטען התובע, כי במעשים המפורטים לעיל עוולו הנתבעים 1 ו-3 כלפיובעוולת הרשלנות, ע"פ סעיף 35 לפקודת הנוזיקין, וזאת כאשר עשו מעשים שאדם סביר ונבון לא היה עושה בנסיבות העניין.

39. כמו כן יטען התובע, כי במעשי הנתבע-1 שלוחה של הנתבעת 3 כאמור, שללו אלה את חירותו של התובע לשווא, שלילה מוחלטת ושלא כדין (סעיף 26 לפקודת הנוזיקין).

40. עוד יוסיף התובע ויטען, כי הנתבע 1 בעצמו, והנתבעת 3 באמצעות שלוחה לא רק שפעלו ברשלנות אלא גם הפרו את החובה החקוקה בסעיף 67 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996. בעת עיכובו של התובע לא התקיים חשד סביר לעבירת עבירה כלשהי והחשדות שהועלתה הנתבעת 3 כנגד התובע בביצוע עבירות של הפרת שלום הציבור והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו משוללות כל יסוד.

41. בהיעדר חשד סביר לביצוע עבירה בזמן אמת, כפי שהוכח לבית המשפט בסרט הווידאו המצ"ב כנספח "א" כאמור, אין ולא הייתה עילה לעיכוב התובע, ולכן מדובר בעיכוב בלתי חוקי.

42. מעשי הנתבעים כלפי התובע גרמו לתובענזק רב ובין היתר גרמו לו נזק בלתי ממוני של עוגמת נפש, צער, יגון, אי נעימות, השפלה וביזוי.

43. הנתבעים יישאו באחריות בגין מעשיהם הבלתי חוקיים והרשלניים.

44. התובע יוסיף ויטען, כי העמיד את הסכום כפי שהוא רק בשל טעמי אגרה.

45. לבית המשפט הסמכות לדון בתביעה זו לאור מהותה ומקום היווצרות הנזק.

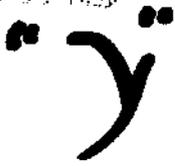
46. התובעיטען כי בגין כל המעשים האמורים יש לפצות אותו באופן הבא :

- בגין הפלייתו של התובע בכניסה להר הבית על רקע דתו - סך של 50,000 ₪.
- בגין הפגיעה בפרטיות התובע - סך של 50,000 ₪.

• בגין עיכוב בלתי חוקי והטרחתו להגיע לדיון בחול המועד סוכות -20,000 ₪.

47. אשר על כן מתבקש בית המשפט לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את הסכום האמור בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עורך דין.

~~איתמר בן גביר~~
איתמר בן גביר
סניף תל אביב
052-8693861
עו"ד

תאריך לידה	שם משפחה	שם פרטי	ת"ז	סוג ת"ז
06/05/1976	בן גביר	איתמר	38678793	10
כתובת			שם אב	
455 קריית ארבע, רחוב גבעת האבות			צדוק	

הזמנה לסור למשטרה

פרטים כלליים				
428290 /	2015	מספר תיק פלא	מרחב דוד ירושלים	יחידה
	פ.א	סיווג תיק	30/09/2015 י"ז תשרי תשע"ו	תאריך
	ד	מס' מסמך בתיק	1 - 2015 - 1865 - 6160	מס' תיק מסוף
02-6226252	פקס		02-6226262	טלפון
			מרחב דוד, שער יפו, העיר העתיקה, ירושלים	כתובת

שלום רב / אהבה

הנך נותבקש לסור ליחידתנו בכתובת שצוינה לעיל בעניין: **בירור** זמן טלפונית

בתאריך: **01/10/2015** בין השעות: **09:30** ועד לשעה: **11:00**

ולהביא איתך תעודה מזהה וזימון זה.
 בהגיעך נא לפנות אלי: **לוקס ססר** חדר מס': **קומה:**

במידה ולא תוכל להתייצב בתאריך שנקבע עימך עליך להודיע על כך מבעוד מועד לטלפון: **02 - 6226262** לקביעת מועד אחר.

הערות:
 ההזמנה לבית משפט השלום בירושלים

חותמת יחידת המשטרה

בכבוד רב			
שם פרטי	שם משפחה	מ"א	1160571
אדיב	ארשיד	תפקיד	חוקר
מקום השירות	חקירות דוד		

חתימה:

בית משפט השלום בירושלים

01 אוקטובר 2015

מ"י 15-10-374 מדינת ישראל נ' בן גביר

לפני כבוד הסגן נשיא מנחם הכהן

המבקשת מדינת ישראל

נגד

החשוד איתמר בן גביר

נוכחים:

נציג המבקשת: רס"ר ססר לוקס
המשיב בעצמו

פרוטוקול

המשיב: אני מבקש להראות קלטת זה צולם על ידי אנשים שהיו אתי וגם שודר בטלוויזיה.

חקירה לנציג המבקשת:

ש. בדף הנהלים כתוב שאסור להתפלל, יש איזה אמירה שאסור לדבר בהר הבית שאסור להשיב לאלה שצועקות אלה ואכבר.
ת. מציג דף ההנחיות לביהמ"ש.

נציג המבקשת: העילה כאן מסוכנות מציג לביהמ"ש חומר.

ב"כ המשיב: מדובר ביום שחור לדמוקרטיה, חשד סביר אין. אם מישהו קורא אלה ואכבר האמירה עם ישראל חי לא גזענית לא מתריסה. רואים הקלטת לא נוצרה אוירה מחשמלת כתוצאה ולכן ברמה ראשונה אין חשד סביר ואם אין חשד סביר אי אפשר לשחרר בתנאים. יש החלטה של כבי השופטת מלכה אביב שמותר להתפלל בהר הבית. בנושא עמי 13-04-23834 מ"י נ' ראס תיק נשות הכותל שם נטען שהן גרמו למתפללים, ביהמ"ש אמר אין מה לעשות זו הדמוקרטיה. ועל דברים אלה חוזר בבגצ בפרשת משי זהב, זכות להלך בחורה של עיר, לטעמי עם ישראל חי זה אפילו לא נופל בדוגמאות של נשות הכותל. אם ביהמ"ש יקבע שיש חשד סביר מפנה 13-09-36283 השופט דרורי. תיק של בחורה שביקשו הרחקתה מהעיר העתיקה והמשטרה טענה, הבקשה התקבלה בחלקה, שהמצב נפיץ. השופט דרורי בהחלטה מזכיר את חוק פקודת סדרי שלטון ומשפט, (מצטט).

גם אם יש חשש לנפיצות זכויות אדם אינן נעצרות בעיר העתיקה בשל כך. גם אם ביהמ"ש לא יעתר לכל אלה בשפ 2712/96 בו קבעה השופטת ביניש שהמטרה בשחרור בערובה טרם הוגש כתב אישום זה להבטיח התיצבות למשפט וחקירה. ואין לנו רבע גרם לטענה שלא אגיע למשפט. המשטרה לא

בית משפט השלום בירושלים

01 אוקטובר 2015

מ"י 374-10-15 מדינת ישראל נ' בן גביר

1 תגיש כתב אישום בתיק זה. השופטת ביניש אומרת שרק במקרים שיזעזעו את רמות הסיפין אפשר
2 להטיל הרחקה וגם זה לזמן קצר ומצומצם. הרחקה זו פוגעת בי פגיעה אנושה. זו שצעקה אללה ואכבר
3 לא נעצרה. היתה מישהי שקיללה יהודים כלבים ודברים גזעניים המשטרה לא עצרה אותה.
4

5 **נציג המבקשת:** בתשובה לשאלת ביהמ"ש: אין לי את הדוח של השוטר השני ה מספר על כך כי המשיב
6 הפריע להליך בידוק הנכנסים.
7

8 **המשיב:** אם הייתי באמת מפריע לא היונותנים לי להכנס הרי מי שמפריע לא נותנים לו להכנס. אני
9 מבקש לדחות את הבקשה וכן מפנה לעמ"י של השופט דרורי. אני כבר במסגרת זו להפעיל את סמכותו
10 סתם הביאו אותי וגרמו לדיון מיותר ואני מבקש התנצלות והוצאות.
11
12

13 **החלטה**

14 1. המשיב שלפני חשוד בשתי עבירות: התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור והפרעה לשוטר
15 במילוי תפקידו. טוענת המשטרה כי אתמול 30.9.15 הפריע המשיב לעבודת הבידוק של השוטרים
16 הנמצאים בכניסה להר הבית, כאשר הוא צעק והפריע כאמור בדוחות של השוטר.

17 2. למרבה הצער לא נמצא באמתחתו של המשטרה הדוחות האמורים.
18 3. בכל האמור לאישום השני של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, נטען, והדבר לא
19 מוכחש, ואף מתועד בסרטון אותו הראה לי המשיב, כי במענה לקריאות "אללה ואכבר" השיב המשיב
20 "עם ישראל חי".

21 4. בדף ההנחיות והתדרוך למבקרים בהר, מצויים איסורים שונים וביניהם האיסור להתפלל
22 והאיסור להפריע לסדר הציבורי. הגם שהאיסור השני הוא מעין "סעיף סל" שניתן לכלול בחובו צורות
23 התנהגויות רבות, אינני סבור כי באמירותיו אלה של המשיב הוא נשא תפילה או ביצע פעולה מובהקת
24 העולה לכדי הפרת סדר ציבורי.

25 5. לו היה בפני מזכר או דוח פעולה או עדות של השוטר בעמדת הבידוק על פיה המשיב אכן
26 הפריע לפעולת הבידוק, הייתי נעתר לבקשה ומרחיקו לתקופה המבוקשת. אולם בהעדר ראיה
27 לכאורית שכזו, ולאור העובדה שכל שאמר המשיב הינו "עם ישראל חי" אינני נעתר לבקשה.
28

29 **ניתנה והודעה היום י"ח תשרי תשע"ו, 01/10/2015 במעמד הנוכחים.**

מנחם הכהן, סגן נשיא